	מוקדש לע"נ	גיליון	_						פרשת	
	הבֹה' <mark>'</mark> ח דוד	מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			שבוע	
	צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן	66	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	נצבים	
	ושושנה נעמי הי"ו	66	19:06	19:06	19:04	18:06	18:11	17:54		

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מספר רבי שלמה קרליבך זצ"ל:"יש לי הרבה מורים. אני קצת חסיד חב"ד, קצת חסיד ברסלב, קצת חסיד איז'ביצא. בעצם הרבה חסיד איז'ביצא, סב סבי היה חסיד איז'ביצא. אבל רבותי, אין צדיק בעולם שמדבר על אהבת ישראל כמו הרב קוק, ואין צדיק בעולם שאומר שמתוך אהבת ישראל באים לאהוב את העולם כולו חוץ מהרב קוק. אתם יודעים למה ה' בחר באברהם ולא בנח? נח היה צדיק אבל במשך 120 שנה לא החזיר אדם אחד בתשובה. אברהם לעומתו היה מוכן להכנס לסדום ולטהר אותה. רבנו הקדוש הרב קוק ממש האמין באמונה שלמה שאפשר לדבר אל היהודי השפל ביותר ולעשות ממנו צדיק גמור. למה כשיצאנו ממצרים היינו צריכים לעבור דרך ים סוף?בעצם ראינו במו עינינו שהים שינה את טבעו, כל שכן אנחנו יכולים להשתנות. אני מברך אתכם שנזכה להאיר לעם ישראל. דעו לכם שעם ישראל זקוק לאנשים שיאמינו שלא קשה לשנות אותו ואף את כל העולם לטובה". גם אני הדל נאור גנון מצטרף לברכתו של הרב שלמה קרליבך ומברך אתכם בשנה טובה ומתוקה, כתיבה וחתימה טובה. שנזכה להאיר לעם ישראל מתוך נועם ואהבה ונזכה לשוב כולנו אל ה' ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים בקרוב אמן. אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. **ַכ״ז אַלוּל:** ט וַיֹּאמֶר אֶלהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבַּשָׁה וַיְהִי כֵן: י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַבַּשָּׁה אֶכֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קַרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים ַרַן: יבן אָבֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פָּרִי עֹשֶׂה פָּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: יב וַתּוֹצֵא הָאָכֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זָרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֶלהִים כִּי ָטוֹב: יג וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

(ע"פ ויקרא רבה כט,א)

(בראשית א,ט-יג)

לא. יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמֵח יְהוָה בְּמַעֲשָּׁיו:

(חולין ס ע"א)

[ה יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמוֹט עוֹלָם וָעֶד: ו תְּהוֹם כַּלְבוֹשׁ כִּסִיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם: ז מִן גַּעֲרָתְרֶ יְנוּסוּן מְן קוֹל רַעַמְרֶ וַחָפֵזוּן: ח יַעֲלוּ הָרִים וֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם: ט גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָכֶץ: י הַמְּשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן:

(כנ"ל)

(תהלים קד,ה-י)

ּו כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת:

(תהלים קלה,ו) ו לְרֹקַע הָאָבֶץ עַל הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

(כנ"ל)

(כנ"ל)] ד וַיִּקָבְצוּ פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיִּחֲנוּ בְשוּנֵם וַיִּקְבֹּץ שָׁאוּל אֶת כַּל יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְבּעַ: ה וַיִּרְא שַׁאוּל אֶת מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּרָא וַיֶּחֱרַד לִבּוֹ מְאֹד: ו וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בַּיהוָה וְלֹא עַנָהוּ יְהוָה גַּם בַּחֲלמוֹת גַּם בָּאוּרִים גַּם בַּנְּבִיאִם: ז וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַעֲבָדָיו בַּקְשׁוּ לִי אֵשֶׁת בַּעֲלַת אוֹב וְאֵלְכָה אֵלֶיהָ וְאֶדְרְשָׁה בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עֲבָדַיו אֵלַיו הָנֵּה אֵשֶׁת בַּעֲלַת אוֹב בְּעֵין דּוֹר: ח וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׁאוּל וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וַיִּלֶרְ הוּא וֹשְׁנֵי אֲנַשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל הָאִשָּה לַיְלָה וַיֹּאמֶר כתיב קסומי קַסֶמִי נַא לִי בָּאוֹב ּוְהַעֲלִי לִי אֵת אֲשֶׁר אֹמַר אֵלָיךְ: ט וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת הָאֹבוֹת וְאֶת הַיִּדְעֹנִי מִן הָאָרֶץ וְלָמָה אַתָּה מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לַהֲמִיתֵנִי: י וַיִּשָּבַע לָהּ שָׁאוּל בַּיהוָה לֵאמֹר חַי יְהוָה אִם יִקְרֵךְ עַוֹן בַּדָּבָר הַזֶּה: יא וַתֹּאמֶר הָאִשָּה אֶת מִי אַעֲלֶה לָךְ וַיֹּאמֶר אֶת שְׁמוּאֵל הַעֲלִי לִי: יב וַתֵּרֶא הָאִשָּה אֶת שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גַּדוֹל וַתּּאמֶר הָאִשָּה אֶל שַׁאוּל לֵאמֹר לָמָה רִמִּיתָנִי וְאַתָּה שָׁאוּל: יג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אַל תִּירְאִי כִּי מָה רָאִית וַתֹּאמֶר ָהָאִשָּה אֶל שַׁאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֹלִים מִן הָאָכֶץ: יד וַיֹּאמֶר לָהּ מַה תַּאֶרוֹ וַתּּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלֶה ָוְהוּא עֹטֶה מְעִיל וַיַּדַע שָׁאוּל כִּי שְׁמוּאֵל הוּא וַיִּקֹד אַפַּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ: טו וַיּאמֶר שְׁמוּאֱל

ָאֶל שָׁאוּל לָמָה הִרְגַּזְתַּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָׁאוּל צַר לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי וֵאלהִים ָסַר מֶעַלַי וְלֹא עַנַנִי עוֹד גַּם בְּיַד הַנְּבִיאִם גַּם בַּחֶלמוֹת וַאֶקְרָאֶה לְרֵ לְהוֹדִיעַנִי מַה אֶעֶשֶׂה: טז וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וְלָמָה תִּשְׁאָלֵנִי וַיהוָה סַר מֵעַלֶּיךָ וַיְהִי עַכֶּךֵ: יז וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר דְּבֶּר בְּיָדִי וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת הַמַּמְלָכָה מִיָּדֶרָ וַיִּתְּנָהּ לְרֵעֲךָ לְדָוִד: יח כַּאֲשֶׁר לֹא שַׁמַעְתַּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא עַשִּׂיתָ חֲרוֹן אַפּוֹ בַּעֲמַלֵק עַל כֵּן הַדָּבַר הַזֶּה עַשָּה לְרָ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה: יט וְיתֵּן יְהוָה גַּם אֶת ישִׁרָאֵל עִמְּרָ בְּיַד פָּלִשְׁתִּים וּמַחַר אַתַּה וּבַנֶיךַ עִמִּי גַּם אֶת מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוַה בְּיַד פִּלְשְׁתִּים: כ וַיִּמַהֶּר שַׁאוּל וַיִּפֹּל מְלֹא קוֹמָתוֹ אַרְצָה וַיִּרָא מְאֹד מִדִּבְרֵי שְׁמוֹאֵל גַּם כֹּחַ לֹא הָיָה בוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כַּל הַיּוֹם וְכַל הַלַּיִלָה: כא וַתַּבוֹא הַאִשָּה אֱל שַאוּל וַתֵּרֵא כִּי נִבְהַל מִאֹד וַתֹּאמֵר אֱלַיו הָנֵה שַמְעַה שְׁפְחַתְרַ בְּקוֹלֶךָ וָאָשִׂים נַפְשִׁי בְּכַפִּי וָאֶשְׁמַע אֶת דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי: כב וְעַתָּה שְׁמַע נַא גַם אַתָּה בְּקוֹל שִׁפְחָתֶךְ וְאָשִׁמָה לְפַנֶּיךָ פַּת לֶחֶם וֶאֶכוֹל וִיהִי בְךָ כֹּחַ כִּי תֵלֵךְ בַּדַּכֶךְ: כג וַיִּמָאֵן וַיֹּאמֶר לא אֹכַל וַיִּפְרָצוּ בוֹ עֲבָדָיו וְגַם הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיָּקָם מֵהָאָרֶץ וַיַּשֶׁב אֶל הַמִּטָה: כד וְלָאִשָּׁה עֵגֶל מַרְבֵּק בַּבַּיִת וַתִּמַהֵר וַתִּזְבַּחָהוּ וַתִּקַּח קָמַח וַתַּלַש וַתּפָהוּ מַצוֹת: כה וַתַּגַש לִפְנֵי שַאוּל וִלְפְנֵי עֲבַדַיו וַיאכֶלוּ וַיַּקמוּ וַיִּלְכוּ בַּלַיִלָה הַהוא:

> (שמו"א כח,ד-כד)(ע"פ רש"י שמו"א א,כב וש"ע א"ח תק"פ ס"ב וסדר הפס' ורש"י פס' ח עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר חדש, כי תבוא דף ר"ה ע"ב.

> > ריא) תושכחתא דעלמא דאתי וכוי: השבח של עולם הבא. שהוא בינה, ביום הזה. היינו, אל אדון. ושבח הוה, הוא בסוד כ"ב אותיות עליונות הקדושות המתעטרות באבות. שהם חג"ת ובמרכבה העליונה הקדושה שהיא בינה. (כמ"ש לעיל אות קפ"ב ע"ש).

ריב) אתוון זעירין וכו׳: אותיות קטנות. הן כ"ב אותיות של עולם התחתון, שהוא מלכות, שהם, אל ברוך גדול דעה וכו׳. ולא יש בין תיבה לתיבה ריוח אחר רק אות אחת מכ"ב אותיות רשומה בכל תיבה ותיבה. דהיינו אל ברוך גדול וכו׳. ובעולם העליון. בינה, יש ריוח וצדדים קדושים בין אות לאות. (כנ״ל תרומה אות ק״ד). כי בא' יש חמשה תיבות, דהיינו אל אדון על כל המעשים. ובב" יש חמשה תיבות, ברוך ומבורך בפי

כל הנשמה, ובג' יש ארבע תיבות, גדלו וטובו מלא עולם וכו׳ כמ״ש שם. וזהו שבח על התשבחות, שאותיות עליונות של יום השביעי שהוא בינה משבח ואומר למלך העליון יוצר בראשית. שהוא חכמה. (כמ״ש לעיל אות קפ״ב עש״ה) דהיינו נקודה עלאה.

ריג) כד תושבחתא דא וכו': כששבח הזה צולה למעלה, ששים מרכבות צליונות שבג"ע שאמרנו לעיל (אות קפ"ד) מזדווגים ולוקחים השבח ההוא. מן עם הקדוש, ומעלים אותה להתעטר בה בכמה מרכבות עליונות, שהממונים וכל הצדיקים שבגן עדן, כולם מתעטרים בשבח הזה, וכל אלו המרכבות, וכל אלו נשמות הצדיקים כולם עולים בשבח הזה עד סוד הכסא, שהוא המלכות.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "נחמיה" (נחמיה פרקים א-ה) מקבילה ל-נצבים על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. ויש אשר אשר אובורים מה נקחה כי אנחנו רבים

א. זונני. בני היה כשהייתי בשושן הבירה

ה את מה אנוונים ויכשה סגבכש עכ היהודים

ב. עכל מי אני מתפכלכ יומם וכיכה מפככ

ו כשנחביה ישב ובכה

ג. ואקום ואמר אל תיראו מפגיהם אָת ה' המה וכרו והכוזמו עכ אוזיכם

בה הוא עשה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: ארתוזשסתא, בבכ^ר, גובריא, דהב, התיוזשם, ויעתר

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה,

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת:duy.zwerdling@gmail.com

שבת שכום